

**THE STUDY OF PROBLEMS, NEEDS AND PLANNING IN
COUNSELING & GUIDANCE OF DEAFBLIND CASES
IN THE REHABILITATION INSTITUTES**

SAOWARUK SUKONTHARUNGSEE

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF ARTS
(REHABILITATION SERVICE FOR PERSONS WITH DISABILITIES)
FACULTY OF GRADUATE STUDIES
MAHIDOL UNIVERSITY
2003**

**ISBN 974-04-3550-5
COPYRIGHT OF MAHIDOL UNIVERSITY**

การศึกษาปัญหา ความต้องการและแนวทางให้การปรึกษาและแนะแนวคนตาบอดหูหนวกในสถาบันฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ (THE STUDY OF PROBLEMS, NEEDS AND PLANNING IN COUNSELING & GUIDANCE OF DEAFBLIND CASES IN THE REHABILITATION INSTITUTES)

เสาวรักษ์ สุคนธรังษี 4136398 RSR/S/M

ศศ.ม. (งานบริการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : พูนพิศ อมาตยกุล, M.D., Ph.D., สกาวรัตน์ คุณาวิศรุต, Diploma of Thai Board in Ophthalmology, ทวี เชื้อสุวรรณทวี, M.Sc. (Mental Health)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ในคนตาบอดหูหนวก ที่อยู่ในสถาบันคนพิการ 8 แห่ง คือ โรงเรียนศึกษาพิเศษนครปฐม บ้านเด็กตาบอดผู้พิการช้ำซอนรามอินทรา โรงเรียนสอนคนตาบอดพระมหาไถ่พิทยา โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดสงขลา โรงเรียนโสตศึกษาอนุสารสุนทร โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดตาก โรงเรียนศึกษาพิเศษมุทิตาหารและศูนย์การศึกษาและฟื้นฟูสมรรถภาพคนตาบอดจังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 35 คน อายุ 7-60 ปี โดยศึกษาข้อมูลที่ตรวจพบทางคลินิก รวมถึงปัญหา ความต้องการและแนวทางการให้การปรึกษาและแนะแนว ใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์แบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น หากกลุ่มตัวอย่างใช้ภาษามือในการสื่อสาร จะใช้ล่ามภาษามือช่วย ถ้าไม่สามารถสื่อสารได้ จะใช้วิธีสัมภาษณ์ผู้ปกครอง ครู หรือผู้ดูแลแทน ผลที่ได้จากการวิจัยนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้จากโรงเรียนสอนคนหูหนวก (62.86%) มีช่วงอายุระหว่าง 11-20 ปี (60.0%) อัตราส่วนชาย:หญิง (23:12 = 1.9:1.0) เป็นคนหูหนวกแต่กำเนิดตาบอดภายหลัง (CD-AB) จำนวน 17 คน (48.58%) คนตาบอดหูหนวกแต่กำเนิด (CDB) จำนวน 16 คน (45.71%) และคนตาบอดแต่กำเนิดหูหนวกภายหลัง (CB-AD) จำนวน 2 คน (5.71%) มีสาเหตุจากหัดเยอรมัน 9 คน (25.71%) Usher syndrome 6 คน (17.14%) และเหตุคลอดก่อนกำหนด 1 คน (2.86%) ด้านการสื่อสารพบว่าสามารถพูดได้ (5.71%) ใช้ภาษามือ (57.14%) ใช้ภาษาท่าทาง (45.71%)

คำถามเรื่องความต้องการแบ่งเป็น 4 ด้าน คือ (1) ด้านการแพทย์ ต้องการตรวจวัดสายตาอย่างน้อยปีละครั้ง ขอรับอุปกรณ์เครื่องช่วยสายตา และเครื่องช่วยฟังเสียง จำนวน 40.0%, 14.29% และ 8.57% ตามลำดับ (2) ด้านการศึกษา ต้องการเข้าฝึกเพื่อให้ช่วยเหลือตนเองได้ (40.0%) ต้องการเรียนในระบบการศึกษานอกโรงเรียน 11.43% เรียนในวิทยาลัยราชสุดา 5.71% และไม่ประสงค์จะเรียนต่อ หลังจากจบชั้น ป.6 แล้ว 2.86% (3) ด้านสังคม ต้องการให้สังคมยอมรับ (80.0%) ต้องการงบประมาณสำหรับการเรียน (51.43%) และ (4) ด้านอาชีพ ได้แก่ อยากได้รับการฝึกอาชีพ (17.14%) และอยากประกอบธุรกิจส่วนตัว (14.29%)

ปัญหาที่พบมากที่สุด คือ ภาวะขาดแคลนล่ามภาษามือ (100%) ปัญหาในการสื่อสารกับคนทั่วไป (85.71%) เกี่ยวกับทัศนคติที่ไม่ดีกับคนตาบอดหูหนวกนั้นพบมาก (91.43%) ไม่เชื่อว่าคนตาบอดหูหนวกสามารถมีวิถีชีวิตอิสระได้ (57.14%) เข้าใจผิดว่าคนตาบอดหูหนวกคือคนปัญญาอ่อน (31.43%) ขาดแคลนครูสอนเฉพาะทางด้านคนตาบอดหูหนวก (71.43%) และไม่มีนโยบายด้านการจัดบริการฟื้นฟูสมรรถภาพสำหรับคนตาบอดหูหนวก (28.27%) ที่เป็นรูปธรรมเลยในประเทศไทยขณะนี้ ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้ คือ ให้มีการสำรวจหาคนกลุ่มนี้ และให้มีการเตรียมการช่วยเหลือในระยะต้น จัดให้มีโปรแกรมการศึกษารายบุคคล (IEP) และดำเนินการเรื่องการให้การปรึกษาและแนะแนว

THE STUDY OF PROBLEMS, NEEDS AND PLANNING IN COUNSELING & GUIDANCE OF DEAFBLIND CASES IN THE REHABILITATION INSTITUTES.

SAOWARUK SUKONTHARUNGSEE 4136398 RSR/S/M

M.A. (REHABILITATION SERVICE FOR PERSONS WITH DISABILITIES)

THESIS ADVISORS : POONPIT AMATYAKUL, M.D., Ph.D., SKOWRAT
KUNAVISARUT, DIPLOMA OF THAI BOARD IN OPHTHALMOLOGY, TAVEE
CHEAUSUWANTAVEE, M.Sc. (MENTAL HEALTH)**ABSTRACT**

This research on deafblindness is the first official research done in Thailand. The first collection was 130 cases, selected from 14 deaf and blind institutions. Later, 35 cases from 8 places, age ranging from 7-60 years old, were used in this study. The survey was done by questionnaire, consisting of 37 questions constructed by the researcher. Questions were asked directly to the clients by the researcher, using one sign language interpreter throughout the study. In case the communication failed, collection of data was obtained from parents, teachers or caregivers of the clients. Clinical examination and findings were obtained from eye and ear specialists. Results on their needs and their problems were obtained after the clinical examination was finished. Data analysis was calculated in percentage. Later, results were used for counseling guidelines.

Most cases were selected from schools for the deaf (62.86%) with age ranging 11-20 years (60.0%). Sex ratio between male and female is 1.9 and 1.0. Cases who had congenital deafness-adventitious blindness (CD-AB) were 17 (48.58%), congenital deafblindness (CDB) were 16 (45.71%), and congenital blindness-adventitious deafness (CB-AD) were 2 (5.71%). According to the research the causes of deafblindness, were Maternal Rubella 9 cases (25.71%), Usher syndrome 6 cases (17.14%), and premature birth 1 case (2.86%). Cases that were able to orally communicate were only 2 (5.71%), using sign language were 20 (57.14%), and using only gestures and body language were 16 (45.71%).

The questionnaire is divided into 4 groups based on deafblind people's needs. In the medical area (1) they wanted to have annual eye and ear examinations once a year (40.0%). (2) They needed low vision devices 14.29%, (3) and they needed hearing aids 8.57%. In the area of education, they needed (1) education and training to be an independent person 40.0%, (2) they wanted to study in an informal education program 11.43%, (3) they wanted to extend their college education at Ratchasuda College 5.71%, and they felt they had no need for further education beyond grade 6th 2.86%. In the area of social needs, they wanted to be well accepted by non-disabled people 80.0%, needed budget for training and education 51.43%. According to vocational training, they needed job training 17.14%, and to have their own private job 14.29%.

The report of their problems state that they are (1) lacking a deafblind interpreter 100%, (2) and have problems in communicating with non-disabled people 85.71%, (3) the problem with poor attitudes of non-disabled toward the deafblind group was 91.43%. They felt there was an attitude and belief that deafblind cases are unable to be an independent person 57.14%. There was a problem and misconception that the deafblind are mentally retarded people 31.43%. Other problems mentioned were a lack of specialized teachers for the deafblind 71.43%, and that the Thai government have never had a policy on deafblind rehabilitation 28.27%.

Suggestions for further studies are, (1) to increase surveys on deafblindness. (2) A preparation on the rehabilitation process and services as well as the Individualized Education Program (IEP) for the deafblind. Last but not least is to set up a counseling procedure for this group in Thailand.

KEY WORDS : DEAFBLIND

175 P. ISBN 974-04-3550-5